

Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Seuraavat kielet ovat jo saatavilla.

Swipe to change

ranska

Periminen

Ranska

Sivu on laadittu yhteistyössä Euroopan unionin notaarien liiton (CNUE) kanssa.

1 Miten kuolemanvarais määräys (testamentti, yhteinen testamentti, perintösopimus) laaditaan?

Rajat ylittävässä tilanteessa **testamentti** katsotaan päteväksi, jos se on laadittu alkuperävaltion lain mukaisesti.

Ominaisuusvaatimukset Ranskassa

Testamentintekijällä on oltava asiasta riittävä ymmärrys ([siviililain 901 §](#))

Testamentintekijän on oltava testamentintekokelpoinen ([siviililain 902 §](#))

Vajaavaltaisiin henkilöihin sovelletaan erityisiä säännöksiä, joiden nojalla esimerkiksi alle 16-vuotias tai holhouksenalainen aikuinen ei voi laatia testamenttia ([siviililain 903 §](#)). Sen sijaan edunvalvonnan alainen henkilö voi laatia testamentin ([siviililain 470 §](#)), ellei 901 §:n säännöksistä muuta johdu.

Muodolliset edellytykset

Ranskassa hyväksytään neljä testamenttityyppiä:

holografinen testamentti, joka on testamentintekijän omakätisesti laatima, päiväämä ja allekirjoittama ([siviililain 970 §](#)).

virallinen testamentti, joka on kahden notaarin tai yhden notaarin ja kahden todistajan vahvistama ([siviililain 971 §](#)). Testamentintekijä sanelee testamentin notaarille tai notaareille, minkä jälkeen testamentti luetaan hänelle ([siviililain 972 §](#)). Testamentintekijä allekirjoittaa testamentin notaarin ja kahden todistajan läsnä ollessa ([siviililain 973 §](#)), minkä jälkeen myös notaari ja todistajat allekirjoittavat testamentin ([siviililain 974 §](#)).

salatestamentti, jonka testamentintekijä tai joku muu laatii joko käsin tai koneella ja jonka testamentintekijä allekirjoittaa ja toimittaa sitten notaarille suljetussa ja sinetöidyssä kuoressa kahden todistajan läsnä ollessa ([siviililain 976 §](#)).

kansainvälinen testamentti, jonka testamentintekijä esittää notaarille ja kahdelle todistajalle, minkä jälkeen kaikki allekirjoittavat testamentin ja siihen liitetään notaarin laatima todistus, jonka notaari tallettaa yhdessä testamentin kanssa ([Washingtonissa 26 päivänä lokakuuta 1973 tehty yleissopimus](#)).

Siviililain 895 §:n nojalla testamentintekijä voi milloin tahansa peruuttaa testamentin.

Perintösopimukset

Tulevaa jäämistöä koskevat perintösopimukset ovat olleet mahdollisia tammikuusta 2007 alkaen. Tällaisella sopimuksella rintaperillinen voi etukäteen luopua tulevasta perinnöstään tai sen osasta yhden tai useamman muun henkilön hyväksi, riippumatta siitä, ovatko nämä hänen perillisiään (luopujan sisarusket tai jälkeläiset).

Jotta tällainen luopuminen olisi pätevä, se on tehtävä kahden notaarin vahvistamalla virallisella asiakirjalla. Sopimuksessa on myös nimettävä perinnön sijaantulijat.

2 Miten kuolemanvarais määräys rekisteröidään?

Kaikenlaiset testamentit, erityisesti holografinen testamentti, on mahdollista rekisteröidä. Notaari toimittaa testamentin rekisteröinnin testamenttien keskusrekisteriin ([Fichier central des dispositions de dernières volontés](#)).

Notaaria voi pyytää tekemään haun keskusrekisteriin esittämällä hänelle todistuksen siitä, että on perillinen (*héritier*) tai testamentinsaaja (*légataire*), ja sen henkilön kuolintodistuksen, jonka testamenttia haetaan.

Kaikki viralliset testamentit tallennetaan keskusrekisteriin.

3 Sovelletaanko kuolemanvarais määräysten sisältöön rajoituksia (esimerkiksi lakiosa)?

Ranskan lainsäädännön mukaan perinnöstä on varattu **lakiosa** (*part réservataire*) yksinomaan perittävän jälkeläisille (lapset, lapsenlapset jne. lakimääräisen perimysjärjestyksen mukaan), ja jos jälkeläisiä ei ole, uloonjääneelle puolisolalle.

Ylenevää polvea olevilla sukulaisilla ja sivusukulaisilla ei ole lakiosaoikeutta.

Lakiosa rajoittaa testamenttivapautta, ja sen määrä voi olla enintään 3/4 perinnöstä. Lakiosaan oikeutetut perilliset eivät voi luopua lakiosastaan (paitsi luopumalla perinnöstä). Sen sijaan he voivat luopua ennalta oikeudestaan nostaa kanne liiallisten lahjoitusten palauttamiseksi kuolinpesään.

Nämä perilliset voivat siis vaatia oikeuttaan lakiosaan ([siviililain 721 §](#), [siviililain 912 §](#)).

Lasten lakiosa: lakiosa on puolet perinnöstä, jos perittävältä jää vain yksi lapsi. Jos lapsia on kaksi, lakiosa on 2/3 perinnöstä, ja jos lapsia on kolme tai useampia, se on 3/4 perinnöstä ([siviililain 913 §](#)).

Eloonjääneen puolison lakiosa: lakiosa on neljäsosa perinnöstä ([siviililain 914-1](#)). Tämä pätee vain siinä tapauksessa, että perittävällä ei ole jälkeläisiä eikä ylenevää polvea olevia sukulaisia ja vasta 1. heinäkuuta 2002 syntyneiden perintöjen osalta.

Lakiosan vaatiminen

Perilliset voivat vaatia oikeuttaan lakiosaan palauttamiskanteella. Jos lahja on suoraan tai epäsuorasti loukannut yhden tai useamman perillisen lakiosaa, lahjan määrää voidaan jälkikäteen supistaa käytettävissä olevaan osaan ([siviililain 920 §](#)).

Palauttamiskanteen voivat nostaa ainoastaan lakiosaan oikeutetut perilliset viiden vuoden kuluessa perimyksen alkamisesta tai kahden vuoden kuluessa siitä kun lahjan vaikutus on todettu ([siviililain 921 §](#)).

Täysi-ikäinen lakiosaperillinen voi luopua ennalta oikeudestaan nostaa palauttamiskanne ([siviililain 929 §](#)). Luopuminen on tehtävä kahden notaarin vahvistamalla virallisella asiakirjalla. Kunkin oikeudestaan luopuvan lakiosaperillisen on allekirjoitettava asiakirja notaarien läsnä ollessa. Asiakirjassa täsmennetään sen oikeusvaikutukset kunkin luopujan osalta erikseen.

4 Jos kuolemanvarais määräystä ei ole laadittu, kuka perii ja kuinka paljon?

Jos testamenttia ei ole, **perinnönjako** tapahtuu Ranskan lainsäädännön mukaan seuraavasti:

Jos perittävältä ei jää puolisoa vaan ainoastaan lapsia, perintö jaetaan näiden kesken yhtä suuriin osiin ([siviililain 734 ja 735 §](#)).

Jos perittävä on naimaton eikä hänellä ole lapsia, perintö jaetaan hänen vanhempiansa ja sisarustensa ja sisarusten jälkeläisten kesken (siviililain 738 §). Jos perittävältä ei jää sisaruksia eikä näiden jälkeläisiä, mutta vanhemmat ovat elossa, nämä saavat kumpikin puolet perinnöstä (siviililain 736 §). Jos vanhemmat ovat kuolleet ennen perittävää, perillisiä ovat perittävän sisarukset ja näiden jälkeläiset, mutta eivät muut ylenevää polvea olevat sukulaiset eivätkä sivusukulaiset (siviililain 737 §).

Jos perittävältä jää puoliso, on ennen varsinaisen perinnön jakamista selvitettävä puolisoitten aviovarallisuussuhteet. Tämän jälkeen sovelletaan seuraavia periaatteita:

Jos perittävältä jää sekä puoliso että lapsia, puoliso voi valita joko käyttöoikeuden koko omaisuuteen tai omistusoikeuden neljäsosaan omaisuudesta, jos lapset ovat puolisoitten yhteisiä, taikka omistusoikeuden neljäsosaan omaisuudesta, jos yksi tai useampi lapsista ei ole puolisoitten yhteinen (siviililain 757 §). Jos perittävältä jää puoliso ja ylenevää polvea olevia sukulaisia, perinnöstä puolet kuuluu puolisolle ja yksi neljäsosa kummallekin vanhemmalle. Jos toinen vanhemmista on kuollut, tälle kuuluvan neljäsosan saa puoliso (siviililain 757-1 §).

Jos perittävältä ei jää ylenevää polvea olevia sukulaisia eikä jälkeläisiä, eloonjäänyt puoliso saa koko perinnön (siviililain 757-2 §). Siviililain 757-2 §:stä poiketen tilanteessa, jossa perittävällä ei ole ylenevää polvea olevia sukulaisia, hänen sisaruksensa tai näiden jälkeläiset saavat puolet siitä aineellisesta omaisuudesta, jonka perittävä on saanut ylenevää polvea olevilta sukulaisiltaan perintönä tai lahjana ja joka nyt on osa hänen jäämistöään. Tämä on ns. palautusoikeus (*droit de retour*) (siviililain 757-3 §). Koko muun omaisuuden saa eloonjäänyt puoliso.

Rekisteröity ja rekisteröimätön parisuhde

Rekisteröimättömän parisuhteen eloonjääneellä osapuolella ja rekisteröidyn parisuhteen eloonjääneellä osapuolella ei lain mukaan ole perintöoikeutta. Sen sijaan he voivat olla erityistestamentin saajia.

Rekisteröidyn parisuhteen eloonjäänyttä osapuolta ei siis katsota vainajan perilliseksi. Kumppanin kuoltua hänellä on ainoastaan käyttöoikeus perheen yhteiseen asuntoon siviililain 763 §:n mukaisesti. Hän perii omaisuutta vain jos asiasta on määrätty testamentilla.

Jos parilla on lapsia, riippumatta siitä ovatko nämä yhteisiä vai eivät, testamentilla on mahdollista määrätä ainoastaan siitä osasta, joka on määrättävissä eloonjääneen kumppanin hyväksi. Tämän vapaaosan (*quotité disponible*) suuruus vaihtelee lasten lukumäärän mukaan: jos lapsia on kaksi, osa on yksi kolmasosa, ja jos lapsia on kolme tai enemmän, osa on yksi neljäsosa jäämistöstä.

Jos lapsia ei ole, koko omaisuus on mahdollista testamentata joko eloonjääneelle puolisolle tai kolmannelle osapuolelle, koska lakiosaan oikeutettuja perillisiä ei ole. Jos perittävän vanhemmat ovat elossa, he voivat vaatia saada takaisin edesmenneelle lapselleen antamaansa omaisuutta enintään neljäsosan jäämistön määrästä kumpaakin elossa olevaa vanhempaa kohti.

5 Mikä on toimivaltainen viranomainen

5.1 perintöasioissa?

Ranskassa perimysasioissa toimivaltainen viranomainen on notaari. Jos jäämistöön kuuluu kiinteää omaisuutta, notaarin osallistuminen menettelyihin on pakollista. Jos kiinteää omaisuutta ei ole, notaarin käyttö on valinnaista.

Notaari toteaa perimyksen tosiseikan notorisuutta koskevalla todistuksella (*acte de notoriété*) ja laatii todistukset kiinteistöomaisuuden siirtämisestä kuoleman johdosta; hän avustaa perillisiä näille kuuluvien verovelvollisuuksien täyttämässä (perintöveroilmoituksen laatiminen ja jättäminen vaaditussa määräajassa sekä perintöveron maksaminen); notaari myös hoitaa perinnönjaon perillisten kesken, jos se on mahdollista jäämistön koostumuksen ja perillisten lukumäärän ja heidän tahtonsa mukaan, ja laatii perinnönjakokirjan (*acte de partage*).

Jos perinnönjaosta ei päästä sopimukseen, aineellinen ja alueellinen toimivalta on sen paikkakunnan alioikeudella (*Tribunal de Grande Instance*), missä perimys on alkanut. Tällä tuomioistuimella on asiassa yksinomainen toimivalta.

5.2 vastaanottamaan perinnön vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Sen paikkakunnan alioikeus, missä perimys on alkanut, on toimivaltainen myös vastaanottamaan ilmoituksen perinnöstä luopumisesta tai siitä, että perintö vastaanotetaan sen nettomäärään asti.

Jos perintö vastaanotetaan sellaisenaan (*purement et simplement*), ei tarvita mitään erityisiä muodollisuuksia.

5.3 vastaanottamaan testamentisaannon vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Sen paikkakunnan alioikeus, missä perimys on alkanut, on toimivaltainen myös vastaanottamaan ilmoituksen koko omaisuutta tai sen osaa koskevasta yleistestamentisaannosta (*legs universel / à titre universel*) luopumisesta. Erityistestamentisaannosta (*legs à titre particulier*) luopumisesta ei Ranskan lainsäädännön mukaan tarvitse tehdä erillistä ilmoitusta.

5.4 vastaanottamaan lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Menettely ei ole käytössä Ranskan lainsäädännössä.

6 Esitelkää lyhyesti kansallisen lainsäädännön mukainen perintöasian ratkaisumenettely, mukaan lukien kuolinpesän purkaminen ja sen omaisuuden jakaminen (kertokaa myös, aloittaako tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen perintöasioita koskevan menettelyn omasta aloitteestaan).

Perimys alkaa perittävän kuoleman seurauksena hänen viimeisellä kotipaikkakunnallaan.

Perillisillä on perittävän kuoltua kolme vaihtoehtoa: he voivat vastaanottaa perinnön sellaisenaan tai sen nettomäärään asti (velkojen vähentämisen jälkeen) tai luopua koko perinnöstä.

Perinnön vastaanottaminen sellaisenaan voi tapahtua joko nimenomaisesti tai hiljaisesti. Hiljainen vastaanottaminen tarkoittaa, että perillinen toteuttaa teon, joka edellyttää perinnön vastaanottamista ja jonka hän voi toteuttaa ainoastaan perillisen ominaisuudessa.

Perinnön vastaanottaminen nettomäärään asti edellyttää ilmoitusta sen paikkakunnan alioikeuden kirjaamoon, jonka tuomiopiirissä perimys on alkanut.

Perukirja voidaan joko toimittaa ilmoituksen yhteydessä tai laatia ilmoituksen jälkeen. Perukirjan avulla perillinen voi välttää henkilökohtaisen omaisuutensa ja perintöomaisuuden sekoittumisen, säilyttää oikeudet perittävältä aiemmin samaansa omaisuuteen erillään perintöomaisuudesta ja vastata perintöön liittyvistä veloista vain vastaanottamansa omaisuuden arvoon asti.

Perinnöstä luopumista ei voida perustaa olettamukseen. Jotta luopuminen olisi sivullisiin nähden tehokas, asiasta on tehtävä ilmoitus siihen alioikeuteen, jonka tuomiopiirissä perimys on alkanut.

Perintöä koskeva valinta on tehtävä neljän kuukauden määräajassa. Jos perillinen ei ole tehnyt valintaansa tämän harkinta-ajan päätyttyä, velkoja, kanssaperillinen, valtio tai muu henkilö, joka saisi perinnön, jos perillinen luopuisi siitä, voi vaatia perillistä valitsemaan jonkin mainituista kolmesta vaihtoehdosta. Perillisellä on tämän jälkeen kaksi kuukautta aikaa tehdä päätös, mutta hän voi pyytää tuomarilta lisäaikaa. Jos hän ei vastaa, hänen katsotaan ottaneen perinnön vastaan sellaisenaan. Jos kukaan ei pakota perillistä tekemään valintaa, hänen on ilmaistava kantansa viimeistään 10 vuoden kuluessa, paitsi jos voidaan katsoa, että hän on ottanut perinnön vastaan implisiittisesti.

Ranskan lainsäädännössä peruseriaatteena on, että perintö jaetaan sovinnolla, ilman tuomaria. Tuomaria voidaan pyytää ratkaisemaan perinnönjako vain jos perilliset eivät pääse siitä yhteisymmärrykseen.

Valtaosa perinnoista jaetaan notaarin avustuksella. Notaariakaan ei tarvitse välttämättä käyttää, varsinkaan jos perittävän jäämistöön ei kuulu kiinteää omaisuutta. Jos perilliset päättävät käyttää notaaria, he voivat valita tämän vapaasti. Jos perilliset eivät pääse yhteisymmärrykseen notaarin valinnasta, jokainen heistä voi myös valita oman notaarin edustamaan itseään.

Kun notaari on valittu, **määritellään jäämistö** ottaen huomioon perittävän aviovarallisuussuhteet ja hänen aiemmin tekemänsä lahjoitukset jne. Notaari selvittää jäämistön koostumuksen ottamalla yhteyttä eri laitoksiin (vakuutusyhtiöihin, pankkeihin jne.) ja pyytämällä perillisiä arvioimaan kiinteistöomaisuuden ja muun pörssissä noteeraamattoman varallisuuden arvon. Lisäksi saattaa olla tarpeen luetteloida irtain omaisuus. Vastaavalla tavalla selvitetään jäämistöön sisältyvät velat, jotka voivat olla esimerkiksi perittävän maksettavaksi kuuluvia laskuja, maksamattomia veroja, takaisin perittäviä sosiaalietuuksia, vakuussitoumuksia tai entiselle puolisolle maksettava hyvitysluonteinen korvaus.

Perittävän kuollessa **jäämistö siirtyy perillisten jakamattomaan yhteisomistukseen (kuolinpesä) siihen asti, että perinnönjako suoritetaan. Kuolinpesän osakkaat vastaavat yhteisvastuullisesti myös kuolinpesän veloista.** Osakkaiden on sovittava kuolinpesään kuuluvien omaisuuserien luovutuksesta (*actes de disposition*) yksimielisesti, paitsi jos tällaisten omaisuuserien myynti on tarpeen kuolinpesän velkojen ja sille kuuluvien maksujen suorittamista varten. Kuolinpesän hallinnointiin liittyvistä toimituksista (*actes d'administration*) päättämiseen sen sijaan riittää osakkaiden kahden kolmasosan enemmistö. Lisäksi kukin osakas voi toteuttaa kuolinpesän omaisuuserien säilyttämiseksi tarvittavia toimenpiteitä. Jos asioista ei pystytä sopimaan, vähemmistönä olevien osakkaiden hyväksyntä voidaan ohittaa tuomarin päätöksellä.

Jaoton yhteisomistussuhde päättyy perinnönjakoon perillisten kesken. Jakaminen tapahtuu joko sovinnossa, jos perinnön saajat ovat asioista yhtä mieltä, tai riitatapauksessa oikeudellisessa menettelyssä notaarin johdolla. Lisäksi perintö voidaan jakaa joko kokonaan tai vain osaksi, jolloin tietty osa jäämistöstä (esim. käyttöoikeuden piiriin kuuluva omaisuus) jää jaottomaan yhteisomistukseen.

Tässä perinnönjaon viimeisessä vaiheessa tehtävät omaisuuden siirrot perillisten nimiin on vahvistettava virallisesti. Omistusoikeutta koskevilla todistuksilla osoitetaan, että omaisuus on siirtynyt perillisten omistukseen, olipa kyse sitten kiinteästä omaisuudesta, osuuksista yrityksissä, ajoneuvoista tai arvopapereista. Kiinteän omaisuuden osalta perillisten on julkistettava todistus omistusoikeudesta kiinteistörekisterissä. Vastaavasti osakkuudet yrityksissä on julkistettava kauppa- ja yritysrekisterissä.

7 Miten ja milloin henkilöstä tulee perillinen tai testamentinsaaja?

Ranskan lainsäädännön mukaan perilliset saavat perittävän omaisuuden ja veloitteet välittömästi tämän kuollessa (siviililain 724 §:n 1 momentti). Tietyt perilliset (lakiosaperilliset ja sellaisen omaisuuden perijät, josta ei ole määrätty testamentilla (*héritiers ab intestat*)) saavat perinnön yksinomaan perittävän kuoleman seurauksena ilman eri toimenpiteitä (siviililain 724 §:n 2 momentti). Muiden perillisten, erityisesti valtion, on saatava testamenttisaannon pätevyydelle vahvistus tuomioistuimen päätöksellä (724 §:n 3 momentti). Myös erityistestamenttiin perustuvan testamenttisaannon ja lahjan saajat voivat 3 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain nojalla saada perinnön ilman eri toimenpiteitä siviililain 724 §:n mukaisesti. Tällaisten tapausten yhteydessä kyseisessä lainkohdassa viitataan 1004 §:ään (lakimääräisten perillisten tunnustus), 1006 §:ään (oikeus perintöön lakimääräisten perillisten puuttuessa) ja 1008 §:ään (vahvistus tuomioistuimen päätöksellä).

Jos perittävällä ei ole rintaperillisiä eikä testamentinsaajia, perintö menee valtiolle, jonka on saatava perintöoikeudelleen tuomioistuimen vahvistus. Valtion edustajana toimii tällöin valtion maaomaisuuden hallinto (*Administration des domaines*).

Erityistestamentin saajien (*légataire universel / à titre universel*) on perinnön saadakseen käännettävä lakimääräisten perillisten (*héritiers saisis*) puoleen ja pyydetävä näitä tunnustamaan perintöoikeutensa (*délivrance de legs*).

Perinnön vastaanottaminen sellaisenaan

Perintö voidaan vastaanottaa sellaisenaan joko nimenomaisesti tai hiljaisesti (siviililain 782 §).

Hiljaisella vastaanottamisella tarkoitetaan toimea, josta käy ilmi aikomus vastaanottaa perintö ja jonka voi suorittaa vain perillinen itse (siviililain 783 §).

Tietyn omaisuuserän omistusoikeuden siirto (kiinteistön tai irtaimiston luovutus) merkitsee perinnön vastaanottamista, koska tällainen omaisuus on osa jäämistöä. Perillisen toteuttamat jäämistön hallinnointiin liittyvät toimet (väliaikaisia ja oikeuden säilyttämiseen tähtäviä toimia lukuun ottamatta) merkitsevät niin ikään perinnön vastaanottamista sellaisenaan.

Perinnön vastaanottaminen nettomäärään asti

Perillinen voi ilmoittaa ottavansa perinnön vastaan nettomäärään asti (siviililain 787 §). Tämä tarkoittaa, että hän vastaa perintöön sisällyvistä veloista ainoastaan vastaanottamiensa varojen määrään asti. Asiaa koskeva ilmoitus on toimitettava sen paikkakunnan alioikeuden kirjaamoon, missä perimys on alkanut (siviililain 788 §).

Ilmoituksen yhteydessä on toimitettava perukirja, tai perukirja voidaan laatia ilmoituksen jälkeen. Perukirjan on oltava notaarin, huutokaupanpitäjän tai ulosottomiehen laatima (siviililain 789 d§).

Perukirja on toimitettava alioikeuteen kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen tekemisestä. Jos perukirjaa ei toimiteta, katsotaan, että perintö on otettu vastaan sellaisenaan (siviililain 790 §). Perukirjassa on lueteltava koko jäämistöomaisuus, sekä varat että velat.

Perinnöstä luopuminen

Perinnöstä on myös mahdollista luopua tekemällä asiasta ilmoitus sen paikkakunnan alioikeuteen, missä perimys on alkanut. Luopuminen on ilmaistava nimenomaisesti (siviililain 804 §.)

Luopuessaan perinnöstä perillinen menettää perillisen asemansa ikään kuin hänellä ei koskaan olisi sitä ollut.

Luopumisen peruuttaminen tapahtuu takautuvasti (siviililain 807 §).

8 Ovatko perilliset vastuussa perittävän veloista? Millä edellytyksillä?

Yleistestamentin saaja (*héritier universel ou à titre universel*), joka ottaa perinnön vastaan sellaisenaan, vastaa perintöön liittyvistä veloista ja maksuista ilman rajaa. Rahasummia koskevista testamenttimääräyksistä hän vastaa kuitenkin ainoastaan niiden varojen puitteissa, jotka perinnöstä jäävät jäljelle velkojen vähentämisen jälkeen (siviililain 785 §).

Jos perijöitä on useita, kukin heistä on henkilökohtaisesti vastuussa perintöön sisällyvistä veloista ja maksuista omalta osaltaan (siviililain 873 §).

Jos perillinen on ottanut perinnön vastaan sellaisenaan, hän vastaa perittävän veloista ja maksuista ilman rajaa. Hän voi kuitenkin pyytää vapautusta perintövelkoja koskevasta velvoitteestaan joko kokonaan tai osittain, jos hän ei perimyksen ajankohtana ollut tietoinen vastattavan olemassaolosta ja jos velkojen maksaminen voisi vakavasti vaikuttaa hänen henkilökohtaiseen omaisuuteensa.

Jos perillinen on ottanut perinnön vastaan nettomäärään asti, hän vastaa siihen sisällyvistä veloista vain saamiensa varojen määrään asti.

Jos perillinen on luopunut perinnöstä, hän ei joudu vastaamaan siihen liittyvistä veloista.

9 Mitä asiakirjoja ja/tai tietoja tavallisesti edellytetään kiinteän omaisuuden rekisteröintiä varten?

Siviililain 710-1 §:n mukaan kiinteistörekisteriin voidaan tehdä merkintöjä ainoastaan Ranskassa toimivan notaarin vastaanottamien virallisten asiakirjojen, tuomioistuimen päätösten ja hallintoviranomaisen antamien virallisten asiakirjojen perusteella.

9.1 Onko jäämistön hoitajan nimittäminen pakollista tai pyynnöstä pakollista? Jos on, miten nimittäminen toteutetaan kummassakin tapauksessa?

Ranskan lainsäädännössä ei säädetä jäämistönhoitajan käyttämisestä eikä se ole pakollista. Tuomioistuin voi kuitenkin tarvittaessa nimetä jäämistölle hoitajan. Kiinteistörekisterien päivittäminen on perillisten tehtävä, jossa notaarit avustavat heitä. Perittävä voi nimetä testamentin toimeenpanijan, jonka toimivalta määritellään siviililain 1025 §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä.

9.2 Kenellä on oikeus toimeenpanna perittävän kuolemanvaraismääräys ja/tai hallinnoida jäämistöä?

Kuulemanvaraismääräysten täytäntöönpano ja jäämistöomaisuuden hallinnointi on perillisten tehtävä. Jos perinnönjaosta syntyy riitaa, toimivalta kuuluu sen paikkakunnan alioikeudelle, missä perimys on alkanut.

Tällaisessa tapauksessa riita-asiaa käsittelevä tuomari voi nimetä jäämistönhoitajan edustamaan kaikkia perillisiä toimivaltansa puitteissa.

Ranskan lainsäädännön nojalla jäämistöä on mahdollista hallinnoida myös muunlaisten toimivaltuuksien perusteella. Perittävä voi jo eläessään laatia toimeksiannon, jonka nojalla jäämistönhoitaja hallinnoi tai hoitaa jäämistöä tai sen osaa perillisten puolesta. Lisäksi on olemassa yleislainsäädännön mukainen tavanomainen toimeksianto ja edellä mainittu tuomioistuimen antama toimeksianto.

9.3 Mitkä valtuudet jäämistön hoitajalla on?

Lakimääräisillä perillisillä on täydet valtuudet. Jos perinnönjaossa ilmenee vaikeuksia tai asioista ei päästä yhteisymmärrykseen, asia voidaan viedä käsiteltäväksi tuomarille, joka nimeää jäämistönhoitajan. Tällaisessa tapauksessa jäämistönhoitajan tehtävänä on hoitaa jäämistöä väliaikaisesti, jos yksi tai useampi perillisistä ei syystä tai toisesta pysty sitä tekemään. Toimeksiantonsa nojalla jäämistönhoitaja toteuttaa ainoastaan jäämistön säilyttämiseen, valvontaan ja hallinointiin tähtäviä toimia (siviililain 813-4 §). Toimivaltuuksiensa puitteissa jäämistönhoitaja myös edustaa perillisiä käytännön ja oikeusasioiden hoitamisessa (siviililain 813-5 §).

10 Mitä edunsaajan aseman ja/tai oikeudet osoittavia asiakirjoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti tavallisesti annetaan perintöasioita koskevan menettelyn aikana tai sen päättyessä? Onko niillä todistusvoimaa?

Ranskan lainsäädännön mukaan perintöasioissa keskeinen asiakirja on notaarin laatima todistus tosiseikan notorisuudesta (*acte de notoriété*). Perinnönjako päättyy jäämistöomaisuuden jakoon, joka päättää kuolinpesän osakkaiden yhteisomistuksen. Jakaminen voidaan tehdä joko sovinnossa (siviililain 835 §) tai oikeudellisessa menettelyssä (siviililain 840 §). Jokainen perillinen voi vaatia perinnönjakoa (siviililain 815 §). Lisäksi perinnönjakoa voi vaatia kuolinpesän osakkaan velkoja (siviililain 815-17 §).

Notaari laatii perimystä koskevan virallisen asiakirjan (*acte de notoriété*), jossa todetaan, keitä ovat perittävän perilliset, ja määritellään heidän osuutensa perinnöstä.

Tämän asiakirjan laatimista varten notaari kutsuu kaksi perillisten nimeämää todistajaa. Todistajien on oltava täysi-ikäisiä. He eivät saa olla keskenään naimisissa eivätkä he saa olla perittäväälle sukua, mutta heidän on täytynyt tuntea tämä hyvin.

Kun tämä virallinen asiakirja on laadittu, notaari laatii jäämistöomaisuuden reaalisen jaon päätteeksi perinnönjakokirjan (*acte de partage*), jossa määritellään perittäväältä jääneen jäämistöomaisuuden jako perillisten kesken. Myös tämä asiakirja on virallinen.

Päivitetty viimeksi: 13/02/2017

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.